

dan
den,
eld
por
iek-
ze
e Lin-
So-

chew Mekuria heeft vele deuren geopend. Ze spelen sinds 2006 regelmatig met de hoogbejaarde muzikant. Het is een van die vreemde samenwerkingsverbanden waarin The Ex (gitaren, drums, zang) grossiert. Zo speelden ze met de beste jazzmuzikanten, zoals Han Bennink en Ab Baars. Terrie: „Zij

ziek die daar in de jaren zeventig werd gemaakt is ontstaan uit hetzelfde idee: iedereen iets kan verzinnen.”

„Punk” is overigens een hokje waarin The Ex allerminst in opgesloten wil worden. „Van onze muziek is geen definitie te geven. Dat zegt elke band natuurlijk, maar wij hebben toch wel

als uit het niets een nieuw hokje ontstaat. „Wow, te gekke band” denkt ’ie dan. Waar ontelbare bandjes uit de punkhause van de jaren tachtig sneuvelde, ging The Ex door. Kat: „Omdat wij echt artiestenbloed bleken te hebben, het vuur dat nodig is om dit te doen.” Terrie: „Je merkt dat je iets losmaakt. Dat

kunt proberen in je werk is niet dat veel waard. Natuurlijk verlang ik wel eens naar meer luxe. Maar dan denk ik: ik heb iets wat in geld niet is uit te drukken.”

Terrie lacht: „’t Is een raar bandje.”

MARKMINNEMA
The Ex: 30 (Ex Records)

S
ver

De kro-
ristian
gister-
ng van
wel de
blijks-
inekid
wacht
organi-
al voor
media
en uit-
Isolde
am.
ryprijs
e Kore-
nen’ van
Cinekid
af het
en aan
de Cine-
Award
Kinde-
cate-
nder-
maar de
’Lau-
Koe-
fictie
Kinde-
nema-
de ju-
erhalen
Lopez
en Ties
non-fic-
de jury
van Stef

Hilarisch, clownesk, slapstick. Het zijn geen woorden waarbij je meteen aan theatermaker Servaes Nelissen denkt. Toch zijn het precies de termen die zijn jongste voorstelling 'Purcity' karakteriseren. „Dat komt, denk ik, doordat Martin (Hofstra, red.) meespeelt.”

'Purcity' is een verzameling min of meer losse schetsen rondom een rode draad. In een oud cultureel centrum wordt een feestavond gehouden waar de plannen voor een nieuw centrum, Purcity, worden gepresenteerd. De wethouder houdt een toespraak, de architect komt zijn maquette toelichten, er komen artiesten en natuurlijk is een belangrijke rol weggelegd voor de sponsors. Allemaal belanden zij voor korte tijd op het kleine zijtoneel, waar zij zenuwachtig nog even snel hun act oefenen, terwijl op de achtergrond de geluiden op het podium hoorbaar zijn.

Eerder dit jaar speelden Nelissen en Hofstra de voorstelling al op Oerol. Het feit dat daar slechts een minuscule klein podium beschikbaar was, werd de basis van de voorstelling: „Zo ontstond vanzelf het idee om het podium in te richten als zijtoneel. Zo maak je van een ruimtelijke beperking een pluspunt”, meent Hofstra.

Het is de eerste keer dat Nelissen, vooral bekend van melancholieke eenmansvoorstellingen als 'Dollywood' en 'Kom maar bij het vrouwtje', en Hofstra, die onder meer bij toneelgroep Carver en Alex d'Electricque speelde, samen in een voorstelling staan. „Ik ben al heel lang fan van Martin”, aldus Nelissen. „Hij heeft een bepaalde grondhouding, iets onnadrukkelijks in al zijn bewegingen, iets van: 'ik doe dit wel, maar ik ben er eigenlijk niet'. Ik hoopte al een

Purcity, met Martin Hofstra (links) als de architect en Servaes Nelissen als toneelknecht.

FOTO JOOST VAN WILGENBURG

tijdje ooit eens samen met hem iets te kunnen doen. Maar het kwam er steeds maar niet van, het is lastig om agenda's op elkaar af te stemmen. Gelukkig bleek hij voor dit stuk op Oerol wel tijd te hebben. En dus hebben we toen in hoog tempo samen deze voorstelling in elkaar gezet. Gewoon vanuit het kale basisidee van een zijtoneel tijdens een bonte feestavond en verder al uitproberend.”

Leuke speler

De samenwerking beviel de heren goed. Hofstra: „Ik vind Servaes een hele leuke speler. Hij snijdt een thematiek aan die heel dichtbij mensen staat, die heel herkenbaar is.” Op Oerol, en daarna ook op festivals als Reuring en de Parade, bleek 'Purcity' aan te slaan. Van daaruit naar het idee om de korte voorstelling langer te maken en

in de reguliere theaters te brengen, was derhalve maar een kleine stap. Doordat Hofstra al met een voorstelling voor Mime Groep Amsterdam bezig was, zou zijn rol aanvankelijk door iemand anders overgenomen worden, maar dat ketste op het laatste moment af. Nelissen: „Ik ben erg blij dat ik het nu weer samen met Martin doe, hij past helemaal in deze voorstelling met zijn enorme lengte. Dat geeft een mooi contrast tussen ons twee en dat werkt als een trein.” Het werd wel buffelen in een heel korte tijd. Woensdagavond was de laatste doorloop, gisteravond werd in IJmuiden de eerste try out gedaan. „Keihard werken”, typeert Nelissen. „We moeten alles toch weer even ophalen, er het een en ander bij verzinnen en bovendien werken we met een nieuwe technicus en een nieuwe ge-

luidsvrouw. Maar al zoekende wordt het een heel leuke voorstelling. De kracht zit in de eenvoud. We wilden een scène waarin van alles uit de bezemkast komt vallen, maar uiteindelijk werkt het toch het beste als alleen maar die ene bezem steeds tussen de deur uitkomt.” Hofstra: „Het is constant zoeken, ook nu nog, nu we met de try outs begonnen zijn, zoeken naar wat echt leuk is en weglaten wat doorschiet. Een scène waarin de architect het aan de stok krijgt met een balletje dat overal opduikt, daar hebben we heel lang mee geworsteld. En opeens wisten we hoe we het moesten doen en was het oké.”

SONJA DE JONG
Purcity, 24/10, Wormer; 27 t/m 31/10, Haarlem (première 29/10), 3/12, Leiden; 4/12, Hoorn; 19/12, Alkmaar; 5 en 6/1, Utrecht. Volledige speellijst www.servaesnelissen.nl